

ŠTÁTNA FILHARMÓNIA KOŠICE

X.

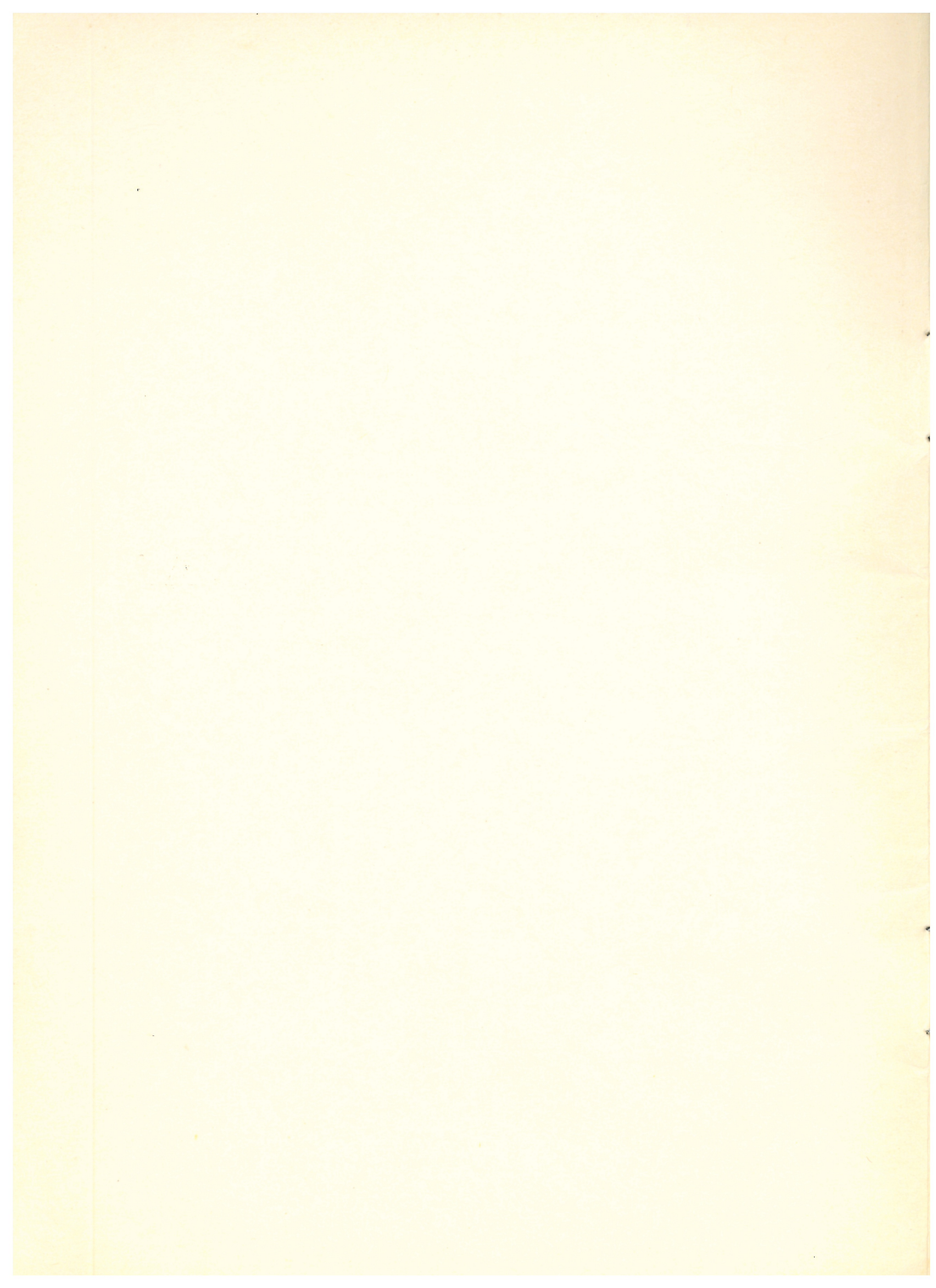
MĚDZINÁRODNÝ
ORGANOVÝ FESTIVAL

14.—28. apríla 1980

Košice

Dom umenia

19,30 hod.

NA PRAHU 10. ROČNÍKA MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU V KOŠICIACH

Ak si pri príležitosti 35. výročia oslobodenia Československa a 750. výročia prvej písomnej zmienky o Košiciach pripomíname významné a rozhodujúce udalosti v hudobnom živote východného Slovenska, potom sa nám jedným z historických medzníkov zdá príchod organistu Ivana Sokola do Košíc v r. 1964/65 a vznik Štátnej filharmónie r. 1968. V tom čase sa vytvorili vhodné podmienky pre obohatenie koncertného diania kvalitatívne a kvantitatívne novými padujatiami, cyklami organových koncertov. Zaslúžilý umelec Ivan Sokol si svojím umením získal obdiv a autoritu u poslucháčov, uznanie od predstaviteľov mesta. Viedol a vychovával nielen svojich žiakov na konzervatóriu, ale cielavedomou dramaturgiou svojich koncertov i poslucháčov koncertov. V spolupráci so Štátnou filharmóniou našiel usporiadajúcu ustanoviť a profesónálneho partnera pre realizáciu koncepcie organových festivalov na východnom Slovensku. Myšlienka vytvoriť na východe republiky centrum organového umenia vznikla z poznania veľkého množstva umelecky cenných historických organov, ktoré tu sú a často nepovšimnuté chátrajú a strácajú na umeleckej i historickej hodnote. V Košiciach bol koncertný nástroj inštalovaný r. 1966 v Dóme sv. Alžbety a tak boli vytvorené i materiálne podmienky pre rozvinutie Sokolových predstáv o centre organovej hudby v Košiciach. Nemaľú úlohu zohrala aj bohatá tradícia jarného hudobného festivalu, a preto mohli v rámci XV. košickej hudobnej jari v r. 1970 zaznieť koncerty I. medzinárodného organového festivalu.

Charakteristickým znakom tohto historického podujatia bolo, že sa koncerty uskutočnili aj v ďalších východoslovenských mestách Poprade, Prešove, Rožňave, Kežmarku, Štítniku, Spišskej Novej Vsi, Levoči a v Bardejove, v Košiciach odzneli 4 koncerty. Účinkovali Keijzer Arie z Holandska, Ferdinand Klinda, Jiří Reinberger, Eva Kamrlová, Ivan Sokol (ČSSR) a Gisbert Schneider z NSR. Už na týchto koncertoch spolu-

účinkovali i ďalší umelci Nina Hazuchová, Mária Adamcová Ladislav Nezhyba st. a Slovenskí madrigalisti s Ladislavom Holáskom ako oživenie a spestrenie programu, ale i repertoárový širší záber, v čom pokračovali i v ďalších ročníkoch festivalu. Mimoriadny úspech I. MOF bol podmienený vysokou interpretačnou úrovňou jednotlivých koncertov, ale i dramaturgiou, ktorá znamenala objavovanie dostal málo známych skladieb rôznych štýlových období, obohatenie žánrovej, zvukovej a estetickej palety celého jarného hudobného festivalu. Hlavný dramaturg MOF Ivan Sokol sústredil aj v ďalších ročníkoch pozornosť na voľbu organistov mimoriadnych interpretačných kvalít a výberu skladieb rôznych národných škôl pre organ od najstarších čias až po súčasnosť. Na II. MOF v Košiciach r. 1972 zazneli okrem skladieb J. S. Bacha, C. Francka, M. Regera aj diela starších tvorcov Jakuba Sowa a Jana Rohasewského, ale i hudba 20. storočia od J. Alaina, F. Peetersa a T. Machla (účinkovali Józef Serafin — PNR, Garri Grodberg — ZSSR, Peter Hurford — V. Británia a Ivan Sokol). 5 koncertov 3. ročníka MOF prinieslo nóvum v doterajšej dramaturgii o spojenie organu s ďalšími hudobnými nástrojmi (husle, trúbka) a ako už aj na I. MOF so spevom. Po prvý raz sa tu predstavil britský organista Charles Benbow, ktorý ako prvý zahraničný umelec interpretoval dielo súčasného českého skladateľa M. Sokolu. Španiel Esteban Elizondo obohatil naše znalosti o mená mnohých španielskych skladateľov minulých storočí, podobne ako Poliak Jan Jargoň. Veľké sympatie si získali aj naši umelci Jaroslava Potměšilová a Vladimír Rusó. Počet 5 koncertov sa zachoval aj na ďalšom IV. MOF, hostovali umelci zo Švédska, ZSSR, NSR, ČSSR a NDR. Z hľadiska dramaturgie mal najväčší ohlas koncert českých umelcov Milana Šlechta (organ) a Miroslava Kejmara (trúbka), ktorí oživilí hudbu starých českých majstrov, ale i súčasníkov (Rok českej hudby 1974).

V rámci XX. KHJ prebiehal V. MOF, na ktorom sa uskutočnili z 5 plánovaných 4 koncerty, na ktorých sme počuli K. Reinera Böhmeho z NDR (uviedol svetovú premiéru, skladby Contour Elexible od G. Lampeho, improvizoval na tému J. Grešáka: „Mamičko nespíte“) spoločne s gitaristom J. Zsapkom a flautistom M. Jurkovičom, Alena Veselá z Brna a Leopold Digrys zo ZSSR mali v repertoári organové skladby Petra Ebena, čím došlo k zaujímavej konfrontácii rôznych organových škôl.

Predstaviteľom strednej generácie organistov bol na tomto festivale švajčiarsky umelec Jozef Bucher. Už v tomto roku bolo možno konštatovať, že organové koncerty v Košiciach našli svoje opodstatnenie ako prehliadka československého a svetového organového umenia. Pripravný výbor KHJ presadzoval rozdelenie budúcich ročníkov na časť skladateľskú a interpretačnú, aby tak ešte viac podnietil skladateľov k tvorbe pre tento „kráľovský“ nástroj, čo svedčí o snahe neustále zdokonaľovať a profilovať organový festival nielen na samostatné podujatie, ale i na „festival“ v pravom slova zmysle. VI. MOF v r. 1976 sa prvý raz začínal otváracím koncertom, na ktorom spoluúčinkovala Štátna filharmónia s dirigentom Bystríkom Režuchom a organistami Joachimom Grubichom — PLR, Janom Horom — Praha, a Ivanom Sokolom, čím si orchester otvoril cestu k novým možnostiam výberu repertoáru pre ďalšie roky, keď mal byť odovzdaný koncertný organ v Dome umenia. Zatiaľ ešte v Dóme prebiehali aj ďalšie koncerty organistov zo Španielska, Poľska, Švédska a ČSSR. VII. MOF v r. 1977 bol posledným, ktorý sa uskutočnil v Dóme, opäť s otváracím koncertom Štátnej filharmónie (koncerty G. F. Händla s J. Ropekom a I. Sokolom) ale i s ďalšími predstaviteľmi poľskej, čs., sovietskej, maďarskej a oboch nemeckých škôl. Na tomto festivale bolo dosiaľ najviac koncertov, sedem, a ich jednotná dramaturgická koncepcia, vyváženosť a objavnosť znamenali dôkaz životaschopnosti a opodstatnenosti samostatného cyklu organových koncertov.

Na sklonku r. 1977 dostali Košičania vzácny dar — trojmanuálový organ, v Dome umenia (1. koncert 16. XI. 1977), ktorý postavili Čs. hudební nástroje Varhany — Krnov, ktorého dispozíciu navrhli dr. Jiří Reinberger a Ivan Sokol, technické riešenie Zdeněk Světlík. Organ so 49 registrami, dvoma hracími stolmi (jeden s mechanickou, druhý s elektrickou tónovou traktúrou) a ďalšími prednosťami v oblasti tónovej a výrazovej je nielen druhým koncertným nástrojom na Slovensku, ale i najmodernejším v celej republike. O to viac a radšej prichádzajú do Košíc významní čs. a zahraniční organisti. VIII. MOF sa po prvý raz konal v koncertnej sieni a začínal veľkolepo: Glagolskou omšou Leoša Janáčka na počesť 50. výročia úmrtia skladateľa. Pod taktovkou Bystríka Režuchu spoluúčinkoval so Štátnou filharmóniou Slovenský filharmonický zbor (zbormajster Valentin Iljin), sólisti Brigita Šulcová, Ma-

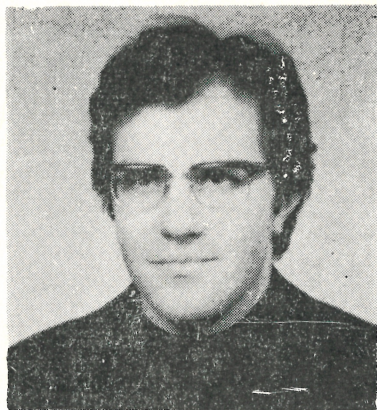
tilda Maršáľková, Anton Švorc a Jiří Zahradníček, organista Ivan Sokol. V Haydnovom Koncerte pre organ a orchester C dur sa predstavil Matti Hannula z Fínska. Okrem recitálov ďalších organistov sa uskutočnil aj záverečný koncert opäť s orchestrom Štátnej filharmónie s dirigentom Štefanom Róblom, mladými organistkami Annou Zúrikovou a Zlaticou Suchánkovou a Švajčiarom Guy Bovetom. Snaha uplatniť na organových festivaloch čo najviac skladieb z dielne slovenských súčasníkov sa prejavila aj na IX. MOF v r. 1979, keď na otváracom koncerte zaznela premiéra skladby Tadeáša Salvu: Musica in memoriam A. Honeggera pre sólovú trúbku, bas, organ a sláčikový orchester ako obohatenie dramaturgie organového festivalu a slovenskej hudby vôbec. Na IX. MOF bol jeden koncert venovaný 200. výročiu narodenia košického skladateľa Františka Zomba. Doterajšie smerovanie k vyhradenosti a ucelenosti festivalu sa v tomto ročníku dovŕšilo jasnou koncepciou dvoch orchestrálnych koncertov, z ktorých jeden má komornejšie ladenie, rámcovaním festivalu otváracím a záverečným koncertom, uvádzaním novej tvorby najmä slovenských skladateľov, objavovaním ďalších neznámych skladateľov čias minulých, poznaním rôznych národných škôl v tvorbe a interpretácii, konfrontáciou rôznych interpretačných prístupov k tradičným organovým skladbám v podaní umelcov najvyšších európskych tried, ale i mladých, zatiaľ málo známych organistov z domova i zo sveta.

Na všetkých ročníkoch Medzinárodného organového festivalu v Košiciach sme počuli umelecky hodnotné celky, ktoré rozšírili prehľad o organovej literatúre, odhalili najrôznejšie výrazové, tónové, farebné a iné možnosti organa, postupne pripravovali poslucháčov na vnímanie náročnejších skladieb, boli obohatením umeleckých zážitkov a prispeli k zvyšovaniu kultúrnej úrovne Košičanov. Tak ako sa umelci, hosťujúci na organových festivaloch zapísali do hudobnej histórie nášho mesta, tak sú dnes Košice zapísané vo vedomí organistov viacerých kontinentov ako významné centrum hudobnej kultúry s ojedinelým a významným festivalom organovej hudby. Dnešným otváracím koncertom X. MOF otvárame novú stránku v dejinách hudobného života Košíc, keď prvý raz zaznie 6 koncertov v rámci samostatného cyklu ako festival veľkého umeleckého a kultúrno-spoločenského významu.

LÝDIA URBANČÍKOVÁ

ZASLŮŽILÝ UMELEC IVAN SOKOL, ZAKLADATEL MEDZINÁRODNÉHO
ORGANOVÉHO FESTIVALU

GABRIEL PATÓCS

ERIKA HAHNOVÁ narodila sa v Bratislave. Organovú hru začala študovať na bratislavskom Konzervatóriu u profesorky I. Skuhrovej. Vo svojich štúdiách pokračovala na VŠMU: organ v triede Dr. F. Klindu a čembalo u prof. Š. Németha-Šamorinského. Po roku odchádza na štipendijný pobyt do Weimaru, kde dva roky študuje organ a improvizáciu u prof. J. E. Köhlera a čembalo u K. E. Ibeho. Tu sa zúčastnila aj Medzinárodných letných hudobných seminárov. Získala diplomy na Medzinárodnej súťaži organistov Pražskej jari (1966) a na Medzinárodnej organovej súťaži J. S. Bacha v Lipsku (1968). Napriek dvom ťažkým úrazom, ktoré vyžadovali dlhé liečenie, koncertuje, zúčastňuje sa mnohých prehlíadok a súťaží. Od r. 1978 je aj pedagogicky činná, vyučuje na Pedagogickej fakulte v Nitre. Venuje sa aj hudobnej teórii. S úspechom vystupovala v Rakúsku, Maďarsku, NSR. Realizovala nahrávky pre rozhlas a televíziu doma i v zahraničí. Má veľmi široký repertoár. Kritika vyzdvihuje jej mimoriadnu muzikalitu a interpretačné schopnosti.

OTVÁRACÍ KONCERT

X. MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU

Pondelok 14. apríla 1980

19,30 hod.

Dom umenia

ŠTÁTNA FILHARMÓNIA KOŠICE

Sólisti: ERIKA HAHNOVÁ
NEITHARD BETHKE, NSR
IVAN SOKOL

Dirigent: GABRIEL PATÓCS

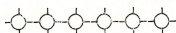
PROGRAM:

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL: Koncert pre organ a orchester F dur,
č. 4. op. 4
(1685—1759)

Allegro
Andante
Adagio
Allegro

JOSEPH HAYDN: Koncert pre organ a orchester C dur
(1732—1809)

Moderato
Adagio
Allegro

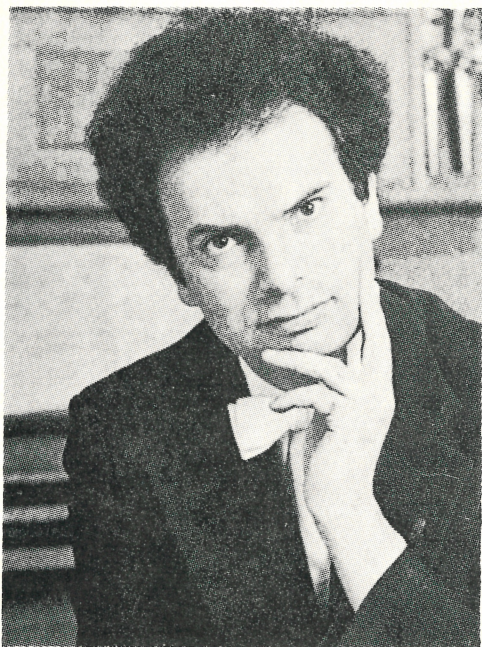
JOSEPH HAYDN: Koncert pre organ a orchester C dur

Allegro moderato
Andante
Allegro

JURAJ HATRÍK: Monumento malincolnico
(1941—) pre organ a orchester (1965)

Sostenuto e serioso
Precipitato

PATRONÁTY: Prírodovedecká fakulta UPJŠ
Vsl. hydínárske závody
LUXUS

NEITHARD BETHKE narodil sa v r. 1942. Už ako jedenástočný nahrával organovú hudbu pre potreby rozhlasu. Od svojich 14 rokov zastával miesto kantora a organistu v rôznych mestách. Okrem organovej hry študoval dirigovanie a kompozíciu. V štúdiách pokračoval u vynikajúcich umelcov ako sú I. Markevitch, M. C. Alain, L. F. Tagliavini. Po štátnych skúškach nastúpil miesto organistu a dirigenta pri ratzeburskom Dóme. Od r. 1972 zastáva funkciu riaditeľa na tom istom mieste. Vystupuje často na rôznych koncertoch, na samostatných recitáloch ako aj za doprovodu rôznych orchestrov nielen doma ale aj v zahraničí (Rakúsko, Francúzsko, Španielsko, Holandsko, Dánsko, Švédsko, Fínsko, Nórsko, Juhoslávia, V. Británia, ZSSR a i.). Spolupracuje aj s rozhlasovými spoločnosťami domácimi aj zahraničnými. Je zakladateľom Ratzenburského letného festivalu, ktorý sa koná od r. 1969. V rámci tohto festivalu sa uskutočnia nielen organové, ale aj komorné koncerty a za doprovodu rôznych orchestrov predvedú sa diela vokálno-symfonické. Hostami tohto festivalu sú nielen domáci ale aj poprední zahraniční organisti a sólisti.

DRUHÝ KONCERT

X. MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU

Streda 16. 4. 1980

o 19,30 hod.

Dom umenia

NEITHARD BETHKE

NSR

PROGRAM:

NIKOLAUS BRUHNS: Prelúdium a fúga e mol
(1665—1697)

DIETRICH BUXTEHUDE: Partita na „Wie schön leuchtet der Morgenstern“
(1637—1707)

JOHANN SEBASTIAN BACH Prelúdium a fúga Es dur BWV 552
(1685—1750)

JOSEPH HAYDN: 5 skladieb pre flautové hodiny
(1732—1809)

MAX REGER: Introdukcia a passacaglia d mol
(1873—1916)

RUDOLF VON OERTZEN: Tri meditácie pre organ op. 80
(1910—)

NEITHARD BETHKE: Ratzenburská katedrála
(1942—) 7 meditácií op. 8 (1971) na umelecké diela
ratzenburského Dómu

CHARLES MARIE WIDOR: 5. symfónia
(1844—1937) Adagio
Toccata

Patronáty: Vysoká škola veterinárska
Vsl. múzeum

PETR SOVADINA narodil sa v r. 1940. Hudbu začal študovať na brnenskom konzervatóriu. Po absolutoriu pražského konzervatória pokračoval v štúdiu na AMU v triede prof. Dr. J. Reinbergera, ktorú ukončil v r. 1967. Absolvoval aj majstrovský kurz u prof. Peetersa v Mechelene. V súčasnosti pôsobí pedagogicky ako asistent na hudobnej fakulte AMU v Prahe. Zúčastnil sa niekoľkých medzinárodných súťaží — v r. 1964 zvíťazil na Medzinárodnej bachovskej súťaži v Lipsku a prvá cena na Medzinárodnej organovej súťaži Pražská jar v r. 1966. Zo zahraničných koncertných turné spomenieme aspoň zájazdy do NSR, Talianska, Rakúska, Holandska, Belgicka, Francúzska, Švajčiarska, NDR a i. Nahráva pre rozhlas, televíziu, ale spolupracuje aj s gramofónovými závodmi. Košickému obecenstvu sa predstavil na VIII. Medzinárodnom organovom festivale, kedy jeho koncert bol vysoko hodnotený nielen obecenstvom ale aj kritikou.

TRETÍ KONCERT
X. MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU
Nedeľa 20. apríla 1980   19,30 hod.   Dom umenia

PETR SOVADINA
Praha

PROGRAM :

JOHANN SEBASTIAN BACH: Prelúdium a fúga h mol BWV 544
(1685—1750)

A. VIVALDI — J. S. BACH: Concerto d mol BWV 596
Allegro
Fúga
Largo e spiccato
Allegro

OLIVIER MESSIAEN: L'Ascension (4. symfonické meditácie)
(1908—

CÉSAR FRANCK: Chorál h mol
(1822—1890)

JIŘÍ TEML: Tri ritornely
(1935—

Patronáty: BSP pri Slovenskej knižke, Luník II.
Vsl. galéria
Gymnázium, Kováčska 28
BSP Interné oddelenie FNsP vo výstavbe

HANS GÜNTHER WAUER narodil sa v r. 1925. Študoval na Vyskej škole v Lipsku a je jedným z posledných žiakov K. Straubeho. Od r. 1951. je dómskym organistom v Merseburgu a docentom pre hru na organ a improvizáciu v Halle. Koncertoval vo väčších mestách NDR. Úspešne hostoval v ZSSR, Holandsku, Anglicku, Švajčiarsku, ČSSR, Poľsku, Švédsku, Dánsku, Rakúsku, NSR a i. Ako čembalista a dirigent komorného združenia pre barokovú hudbu uvádza predovšetkým klavírnu a komornú tvorbu J. S. Bacha. Nahráva pre rozhlasové spoločnosti tak doma, ako aj v zahraničí. Aj gramofónová spoločnosť vydala niekoľko jeho platní. Ceny získal na Medziárodnej organovej súťaži v Mníchove a na improvizačnej súťaži v Haarleme. Košickému obecnstvu sa predstavil na VIII. MOF.

ŠTVRTÝ KONCERT

X. MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU

Streda 23. apríla 1980

19,30 hod.

Dom umenia

HANS - G Ü N T H E R W A U E R

NDR

PROGRAM :

DIETRICH BUXTEHUDE: Prelúdium a fúga F dur
(1637—1707)

FRANCOIS COUPERIN: Recit de chromhorne
(1668—1733) Tierce en Taille
Offertoire

JOHANN SEBASTIAN BACH: Prelúdium a fúga a mol
(1685—1750) BWV 543

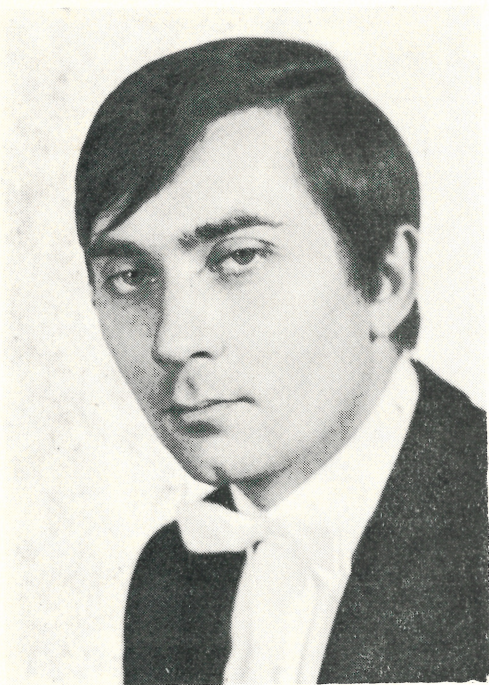
JOHAN CHRISTIAN KITTEL: Preludio pro organo pleno
(1732—1809)

FRANZ LISZT: Variácie na „Weinen, Klagen“
(1811—1886)

HANS-GÜNTER WAUER: Improvizácie na dané témy
1. Forma partity na slovenskú ľudovú pieseň
2. Voľná téma na dané témy

Patronáty: Vysoká škola ekonomická
Obnova — vkus

Maďarský organista GÁBOR LEHOTKA narodil sa v r. 1938 vo Váci. Hudbu študoval od svojich 9 rokov. Na konzervatóriu Bélu Bartóka v Budapešti študoval organ a kompozíciu. V štúdiách pokračoval na Akadémii Ferenc Liszta, ktorú s vyznamenaním ukončil. V roku 1964 zúčastnil sa kurzu „Vacance Musicali“ v Benátkach. R. 1967 získal prvú cenu na súťaži „Maďarských hudobných skladateľov“. Od r. 1968 Gábor Lehotka je profesorom na Konzervatóriu Bélu Bartóka. V r. 1973 stal sa zakladajúcim členom spoločnosti Ferenc Liszta. V r. 1974 mu bola udelená Cena F. Liszta za šírenie maďarskej hudobnej kultúry.

Gábor Lehotka je častým hosťom zahraničných koncertných pódíí, úspešne reprezentoval maďarské interpretačné umenie v európskych hudobných centrách (Francúzsko, Belgicko, Holandsko, Švédsko, Taliansko, NDR, Poľsko, NSR, Juhosláviu, Rumunsko, ČSSR, ZSSR a i.). Spolupracuje s maďarskou gramofónovou firmou Hungarton a v Paríži získal 2 zlaté platne.

PIATY KONCERT

X. MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU

Nedeľa 27. apríla 1980

19,30 hod.

Dom umenia

G Á B O R L E H O T K A

Maďarsko

PROGRAM :

FELIX MENDELSSOHN- BARTHOLDY: Sonáta č. 1 f mol op. 65
[1809—1847] Allegro moderato e serviso
Adagio —
Andante — Recit.
Allegro assai vivace

TIBOR PIKÉTHY: Toccata G dur
[1884—

B. BARTÓK - G. LEHOTKA: Rumunské tance

FRANZ LISZT: Prelúdium a fúga na meno B—A—C—H
[1811—1886]

JOHANN SEBASTIAN BACH: Prelúdium a fúga c mol BWV 546
[1685—1750] Triová sonáta ES dur BWV 525
Allegro moderato
Adagio
Allegro
Prelúdium a fúga e mol BWV 548

Patronáty: Stredná priemyselná škola strojnícka s vyučovacím jazykom
maďarským
Technické múzeum
Slovenská štátna sporiteľňa

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER bol založený jeho umeleckým vedúcim a dirigentom BOHDANOM WARCHALOM v r. 1960 z vybraných členov sláčikovej skupiny Slovenskej filharmónie. V roku 1966 ako samostatný súbor bol kmeňove pričlenený k Slovenskej filharmónii. Vďaka umeleckému vedúcemu, súbor sa vypracoval medzi svetové špičkové telesá. Jeho koncerty majú obrovský ohlas v kultúrnych centrách možno povedať na celom svete. Za skvelú reprezentáciu nášho interpretačného umenia prezident republiky L. Svoboda 1. 5. 1972 udelil SKO štátne vyznamenanie s titulom „Laureát štátnej ceny K. Gottwalda“. Vystúpenie SKO patrí vždy medzi vrcholné podujatia všetkých hudobných festivalov. SKO spolupracuje s Čs. rozhlasom, televíziou a vydavateľstvo OPUS vydalo mnoho prekrásnych platní v podaní tohto súboru.

BOHDAN WARCHAL narodil sa v r. 1930. Študoval na JAMU v Brne. R. 1957 stal sa koncertným majstrom SF a profesorom Konzervatória v Bratislave. Po založení SKO stal sa jeho umeleckým vedúcim. Všetky svoje skúsenosti a schopnosti uplatňoval pri budovaní tohto súboru. Za dosiahnuté výsledky v r. 1969 udelili mu titul „Zalúžilého umelca“.

Z Á V E R E Ć N Ý K O N C E R T
X. MEDZINÁRODNÉHO ORGANOVÉHO FESTIVALU

Pondelok 28. apríla 1980

19,30 hod.

Dom umenia

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER
umelecký vedúci BOHDAN WARCHAL

Sólisti:

GÁBOR LEHOTKA — Maďarsko

IVAN SOKOL

P R O G R A M :

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL: Koncert pre organ a orchester č. 4 F dur op. 4
(1685—1759) Allegro
Andante
Adagio
Allegro

ARCANGELO CORELLI: Concerto grosso F dur, op. 6 č. 12
(1653—1713) Prelúdio
Allegro
Sarabanda
Giga

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL: Concerto grosso č. 10 d mol op. 6
Ouverture
Allegro
Air
Allegro
Allegro
Allegro moderato
Koncert pre organ a orchester č. 1 g mol op. 4
Larghetto e staccato
Allegro
Adagio
Andante

Patronáty: Gymnázium s vyučovacím jazykom maďarským
MS št. pamiatkovej starostlivosti a ochrany prírody
Drevovýroba OPP
BSP Rehabilitačného odd. FNŠP vo výstavbe
BSP Rtg a mgv. terapie FN

SLOVENSKÝ KOMORNÝ ORCHESTER

HOSTŮJÚCI UMELCI A TELESĀ
NA MEDZINÁRODNOM ORGANOVOM FESTIVALE 1970—1979

ORGANISTI ČSSR:

JĀN HORA	14. 5. 1976	
Dr. FERDINAND KLINDA	25. 5. 1970, 30. 5. 1979	22. 5. 82.
JOSEF PUKL	4. 6. 1976	
VĀCLAV RABAS	27. 5. 1976	26. 4. 81
Dr. JIŘÍ REINBERGER	1. 6. 1970	
JIŘÍ ROPEK	10. 5. 1977	
VLADIMĚR RUSŌ	23. 5. 1973	
IRMA SKŮHROVĀ	16. 5. 1977	
IVAN SOKOL	24. 5. 1972, 14. 5. 1976, 10. 5. 1977, 17. 5. 1978, 18. 5. 1979	14. 4. 80 28. 4. 80
PETR SOVADINA	25. 5. 1978	20. 4. 80 ~~22. 4. 80~~ 6. 5. 83
ZLATICA SUCHĀNKOVĀ	31. 5. 1978	25. 8. 79
MILAN ŠLECHTA	16. 5. 1974	
ALENA VESELĀ	19. 5. 1975	
ANNA ZŮRIKOVĀ	31. 5. 1978	12. 3. 81, 28. 4. 81

ZAHRANIČNĪ:

LEON BATOR (PER)	20. 5. 1976, 28. 5. 1979	
CHARLES BENBOW (V. BritĀnia)	16. 5. 1973	
K. REINE BŌHM (NDR)	15. 5. 1975	
QUY BOVET (Švajčiarsko)	27. 5. 1978, 31. 5. 1978	
JOSEF BUCHER (Švajčiarsko)	26. 5. 1975	28. 5. 82, 31. 5. 82
LEOPOLD DIGRYS (ZSSR)	29. 5. 1975	
ISTVĀN ELLA (MLR)	25. 5. 1979	
ESTEIAN ELIZONDO (Španielsko)	21. 5. 1972	
JOACHIM GRUBICH (PER)	14. 5. 1976	
MARJATTA HANNULA (Fínsko)	21. 5. 1978	
MATTI HANNULA (Fínsko)	17. 5. 1978, 21. 5. 1978	25. 5. 82, 31. 5. 82
HANS HASELBŌCK (Rakúsko)	18. 5. 1979, 19. 5. 1979	
PETER HŮRFORD (V. BritĀnia)	29. 5. 1972	
OLEG JANČENKO (ZSSR)	24. 5. 1977	
JAN JARGOŇ (PER)	26. 5. 1973	
JOSE ENRIQUE AYARE JARNE (Španielsko)	13. 5. 1976	
JŌZSEF KĀRPĀTY (MLR)	13. 5. 1977	
ARIE J. KEIJZLER (Holandsko)	18. 5. 1977	
JOHANNES ERNST KŌHLER (NDR)	31. 5. 1974	
MAREK KUDLICKÝ (PER)	13. 5. 1977	

GIEDRE LUKŠAITE (ZSSR)

20. 5. 1974

ERIK LUNDQUIST (Švédsko)

10. 5. 1974, 24. 5. 1976, 18. 5. 1979,
21. 5. 1979

MIROSLAV PIETKIEWICZ (PER)

23. 5. 1978

JOZEF SERAFÍN (PER)

12. 5. 1972 24.4.84

GISBERT SCHNEIDER (NSR)

24. 5. 1974, 8. 6. 1970 1981

HANNS CHRISTOPH SCHUSTER
(NSR)

20. 5. 1977

HANS GÜNTER WAUER (NDR)

26. 5. 1977 23.4.80

ORCHESTER:

ŠTÁTNA FILHARÓNIA, KOŠICE

14. 5. 1976, 10. 5. 1977, 17. 5. 1978,
31. 5. 1978, 18. 5. 1979 1981, 1982
1983, 1984

ZBORY:

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

17. 5. 1978 5.5.84

SLOVENSKÍ MADRIGALISTI

1. 6. 1970

BRATISLAVSKÝ KOMORNÝ ZBOR

23. 5. 1979

DIRIGENTI:

BYSTRÍK REŽUCHA

14. 5. 1976, 10. 5. 1977, 17. 5. 1978,
18. 5. 1979 23.4.81 5.5.84

ŠTEFAN RÓBL

LADISLAV HOLÁSEK

31. 5. 1978 6.5.83

ZBORMAJSTER:

VALENTIN ILJIN (ZSSR)

17. 5. 1978

FLAUTA:

MILOŠ JURKOVIČ

15. 5. 1975

PAVEL PUKL

4. 6. 1976

HUSLE

EVA SZURBA JARGOŇ (PER)

26. 5. 1973

TRÚBKA:

VLADIMÍR KEJMÁR

23. 5. 1973, 16. 5. 1974, 18. 5. 1979

GITARA:

JOZEF ZSAPKA

15. 5. 1975

SPEV:

ELENA HANZELOVÁ

23. 5. 1979

NINA HAZUCHOVÁ

25. 5. 1970

VOJTECH KOCIAN

23. 5. 1979

SERGEJ KOPČÁK

18. 5. 1979

MILADA MARŠÁLKOVÁ

17. 5. 1978

PETER MIKULÁŠ

23. 5. 1979 2.5.84 5.5.84

DAGMAR PETKOVÁ

23. 5. 1979

VĚRA SOUKUPOVÁ

28. 5. 1973

BRIGITA ŠULCOVÁ

17. 5. 1978 5.5.84

ANTON ŠVORC

17. 5. 1978

JIRÍ ZÁHRADNÍČEK

17. 5. 1978

Medzi početnými francúzskymi clavecinistami mal **Francois Couperin** popredné miesto. Pochádzal z rozvetvenej muzikantskej rodiny a jeho povolanie dvorného skladateľa u Ľudvíka XIV. ovplyvnilo do značnej miery tematiku i charakter jeho galantného a zložitého života. Jeho skladby sú pestré a sú akýmsi zrkadlom doby, ale aj hudobnej výpovede skladateľa žijúceho dvorným životom. Klasicky umiernená homofónia sa v jeho skladbách strieda s mnohohlasným pletivom, monumentálnou ornamentálnou líniou, ale v ciacconách a passacagliách je veľmi blízky Bachovi. Vo svojich organových skladbách často spracovával úseky liturgických melódii. Obdobie raného a vrcholného baroka v severnom Nemecku je v organovej tvorbe veľmi bohaté a prináša v hudobnom prejave veľa pozitívneho. Dôležitú úlohu v organovej hudbe má rôznym spôsobom spracovaný protestantský chorál na základe ktorého vznikajú nové formy — chorálová fantázia, chorálová predohra, chorálové variácie a v niekoľkých variantoch vyskytujúca sa fúga. Najvýznamnejším skladateľom vyspelého severonemeckého umenia je **Dietrich Buxtehude**. Bol výborným organistom a množstvo foriem jeho skladieb súviselo s povinnosťami, ktoré ako organista mal v Lübecku. V jeho skladbách je zaujímavá harmonická zložka s neočakávanými obratmi a častou chromatikou. K najvýznamnejším jeho žiakom patrili **Nicolaus Bruhns**, ktorý bol nielen organistom, ale aj výborným huslistom. Pre jeho voľné skladby je charakteristické delenie na drobné diely neustálymi zmenami rytmu, tempa, štylizácie a vôbec kontrastnosťou jednotlivých dielov, čo dáva skladbám zároveň napätie a fantastičnosť. V niektorých skladbách je zdôraznený virtuózný prvok rýchlymi figuráciami na manuáloch a efektnými pedálovými sólam.

V umeleckom odkaze **J. S. Bacha** je vari najpočetnejšie zastúpená organová tvorba. Jeho záujem o organ bol trvalý, sám bol veľkým majstrom organovej hry a dokonale využil všetky technické a zvukové možnosti nástroja. Jeho organové dielo dodnes predstavuje jeden z vrcholov literatúry pre tento nástroj. Bohaté skúsenosti, štúdium veľkého množstva skladieb, nevyčerpatelná invencia, spolu s ostatnými komponentmi, odzrkadlili sa v jednotlivých skladbách ako jeden pevný a sklenený celok. Bach po celý svoj život študoval diela všetkých vtedy dostupných skladateľov. Hlavný vplyv na jeho skladateľský vývoj na začiatku tvorby mala severonemecká škola, najmä Buxtehude. Dôkladne sa však zoznámil aj s hudbou talianskou a francúzskou. Väčšina jeho skladieb sa zachovala len v rukopisoch a len veľmi málo skladieb vyšlo za Bachovho života tlačou. Krátko po jeho smrti mnohé jeho skladby čoskoro stratili kontakt s obecnosťou, pretože rodiaca sa éra klasicizmu s celou ideovou orientáciou už nenachádza pre hudbu barokového obdobia dostatočné pochoopenie. Romantizmus nanovo odkryl toto veľké bohatstvo a dnes si už nevieme ani predstaviť koncert, či festival organovej hudby, v ktorom by neznela hudba tohto veľkého majstra. Z prvéch Bachových skladieb pre organ najvyššie hodnotíme **Prelúdium a fúgu c mol**, v ktorej ide o trojdielnu toccatovú fúgu typu Buxtehudeho. Pedál je použitý ešte skromne. Aj **Prelúdium a fúga a mol** je toccatovou fúgou buxtehudovského typu. Prelúdium a fúga a mol vznikla pravdepodobne vo Weimare a je zaujímavá najmä svojou výstavbou. V kompozičnej práci diela je zastúpená motívická práca, motoričnosť toccaty, uvoľnenosť a pátos fantázie. Fúga je motívicky príbuzná úvodnej pasáži prelúdia. Dielo ako

celok vyniká dokonale štýlovou jednotou. K vrcholom Bachovej skladateľskej práce patria prelúdiá a fúgy komponované počas pobytu v Lipsku, ktoré vynikajú nielen svojím obsahom, ale aj pevnou formou. Nevyčerpateľná vynachádzavosť práve tu ohlasuje nástup umenia novej dejinnej epochy, hoci aj prostriedky Bachom používané reprezentovali už epochu končiacu — zanikajúcu. Použitie niekoľkých dramatických konfliktov tém navodzuje predstavu budúcej sonátovej formy. Z lipského obdobia odznie **Prelúdium a fúga h mol**, lyrického charakteru. Prelúdium je vybudované z dvoch príbuzných tém, fúga má znaky lyrizmu, len v jej závere sa pripojuje nový výrazný motív. Prelúdium a fúga Es dur so znakmi slávnostnosti a majestátnosti je posledným dielom tohoto obdobia. Bachových **6 triových sonát** vzniklo asi koncom dvadsiatyh rokov a autor ich napísal ako študijný materiál pre svojho staršieho syna Wilhelma Friedmana. Sonáty majú prísnu trióvu formu a patria k tomu najlepšiemu, čo Bach vytvoril. Sonáty majú trojčasťovú formu vtedajšieho talianskeho husľového koncertu a nie štvorčasťovú formu komornej sonáty.

ARCANGELO CORELLI bol nielen vynikajúcim huslistom, ale aj veľmi známym skladateľom svojej doby. Je jedným z najgeniálnejších barokových hudobníkov, ktorého tvorba má základný význam pre vývoj komornej aj orchestrálnej hudby. Pokračoval v tradícii bolonskej školy, písal triové husľové sonáty. V chrámovej sonáte ustálil štvorčasťovú formovú schému. Je tvorcom *concerta grossa*, i keď preň používa ešte bežné formové typy. Jeho sloh sa vyznačuje ušľachtilou, pokojnou kantabilitou bez virtuózných efektov. Z jeho bohatej tvorby spomenieme 48 triových sonát, 12 duových sonát a 12 koncertů grossi.

JOHANN CHRISTIAN KITTEL bol žiakom J. S. Bacha. Pôsobil v Langensalze a v Erfurte. Vo svojej dobe patril k najvýznamnejším organistom, skladateľom, teoretikom a učiteľom. Napísal mnoho diel, väčšina sa zachovala v rukopisoch jeho žiakov, z ktorých najvýznamnejší boli M. Fischer, Häsler a Rinck. Z jeho diel spomenieme trojdielnu organovú školu, prelúdiá, fúgy a rôzne úpravy ľudových piesní a chorálov.

Orchestrálne umenie **Georga Friedricha Händla** sa v zrelej podobe prejavuje v štrnástich koncertoch, ktoré predstavujú jeden z vrcholov nemeckej inštrumentálnej hudby. Händlove koncerty sú dôstojnými prejavmi jeho inštrumentálneho umenia. Naplnené sú vrúcnyim výrazom s ušľachtilou tematikou. Tieto skladby veľmi starostlivo publikoval, lebo si bol vedomý ich umeleckej hodnoty a mimoriadnosti: Koncerty tvoril veľmi rýchlo, hoci aj každý z nich predstavuje samostatný svet pre seba, s bohatým obsahom, tematickým a rytmickým rozletom. Z ich jednotlivých častí dýcha geniálnosť, dôstojná jednoduchosť, vnútorná veľkosť a optimizmus. Je to aj radostná hravosť, spätosť s prírodou a plastické opisovanie vonkajšieho a vnútorného sveta ľudí. Händlove koncertá *grossi* predstavujú inštrumentálny pamätník prvej polovice 18. storočia. *Concerto grosso* č. 10, op. 6 začína *ouvertúrou*, po ktorej sa rozvíja fúga s témou široko koncipovanou, zatiaľ čo ostatné časti majú charakteristické témy, s bohatou figuráciou a variáciou v dômyselných pásmach. Händlove koncerty pre organ a orchester sú prvými skladbami tohoto druhu v organovej literatúre. História ich vzniku je veľmi zaujímavá. Bývalo zvykom, že v divadle pri predvádzaní svojich oratórií Händel cez prestávky medzi jednotlivými časťami improvizoval či už na čembale alebo organe. Jeho organové improvi-

zácie prilákali na koncerty viacej ľudí, než samotné oratóriá. Tieto improvizácie Händel neskôr rozšíril geniálne o účasť orchestra. Napísal orchestrálny úvod a dve až tri medzihry vo vnútri časti na spôsob koncerta grossa a nechal voľné miesto pre organovú improvizáciu. Tak vznikla poloimprovizovaná forma, zárodok organového koncertu. Händel niektoré zo svojich improvizácií neskôr zapísal v úplnom znení a prvé dve zbierky vyšli v roku 1738 a 1740. Koncerty sú naplnené pôsobivou hudbou, plnou nečakaných, ale logických zvrátov. Händelove organové koncerty sú v origináli určené pre čembalo alebo organ. Dnes sa hrajú len na organe, i keď technika sólového partu vychádza z čembala. V druhej polovici XVIII. storočia nastáva v hudobnom myslení obrat, ktorý vrcholí viedenským klasicizmom a prináša organovej hudbe určitú stagnáciu. Skladatelia tejto doby sa zameriavali na inú oblasť ako organovú, upúšťali od polyfónie. Až neskoršie doba romantizmu priniesla nový rozkvet organového umenia. Zo skladateľov klasicizmu niekoľko závažných skladieb pre organ napísal najmä J. Haydn a W. A. Mozart. **J. Haydn** napísal niekoľko organových koncertov, ktoré sú výsledkom jeho činnosti organistu vo viacerých viedenských kostoloch. Tieto koncerty sú písané pre pozitív — malý organ — a majú všetky znaky viedenského hudobného vyjadrovania druhej polovice XVIII. storočia.

V období romantizmu sa organovej tvorbe okrem iných venoval aj a získal si povest vynikajúceho klaviristu a dirigenta. V jeho tvorbe obdivujeme vyrovnanosť, jas, slnečnú pohodu, čo všetko bolo podmienené možnosťou realizácie svojich plánov a úctou k tradícii. Bol iniciátorom bachovskej renesancie, a práve jeho zásluhou začal hudobný svet objavovať veľkosť Bachovho diela. Ako veľký obdivovateľ Bacha, ale vedený presne vyhraneným smerom, mal vrelý vzťah k organovej tvorbe. Jeho šesť sonát pre organ má rôzny počet častí a ich nádhera je v kráse použitých hudobných tém, z ktorých najmä pomalé časti majú svoju hĺbku umeleckého účinku. Všetky sú ovplyvnené intímnyim výrazom klavírnych skladieb, ktorý mal silný dosah nielen v dobe svojho vzniku, ale orientoval klavírnú tvorbu takmer na celé ďalšie polstoročie.

K veľmi významným predstaviteľom organovej hudby romantizmu patrila aj **César Franck**, pôvodom Belgičan, ktorý prežil väčšinu svojho života v Paríži, kde s francúzskym prostredím dokonale splynul a je považovaný za francúzskeho skladateľa. Tri chorály (E dur, h mol, a mol) sú skladbami voľnej formy, ale pritom sú formovo vyvážené. Organová štylizácia je dokonalá a okúzľujúce je harmonické a melodické bohatstvo. Každá skladba je fantáziou na melódiu, vytvorené skladateľom v duchu chorálovej melódie. Chorál tých rokov vo francúzskej hudbe nebol polyfónnym spracovaním melódie, ale fantáziou na vlastné témy, z ktorých jedna sa po dobu rozvedenia neustále presadzuje a vo finále mohutne ovláda scénu. Práve tento princíp, pri ktorom sa z jednej zvolenej témy stane chorál, dokonale vyhovoval Franckovmu spôsobu tvorby. Od dôb Bacha nehovoril organ tak presvedčivo a zanietené, aj keď Franck tvorí svoje dielo celkom inou technikou a v inom, na Bachovi nezávislom slohu.

Veľkým majstrom obdobia prelomu od novoromantizmu k modernizmu nášho storočia bol **Max Reger**. Vo svojej tvorbe vyšiel z obdivu hudby Liszta a Wagnera a zo štúdia Bachovej hudobnej architektúry. Jeho

pomerne rozsiahle dielo je dnes v celistvosti prakticky neznáme. Pri pohľade na Regerove dielo je zrejmé, že v ňom prevládajú formové útvary prísnej stavebnosti: sonáty, fúgy a podobne. Štúdium Bachových skladieb dospel ku slohu, ktorý síce podnetne nadväzuje na bachovskú tradíciu, ale už vo svojej dobe predstavoval značne konzervatívne pozície, hoci jeho výrazové prostriedky jasne formuloval romantizmus. Bachovskú kontrapunktickú sadzbu nepochopil ako niečo, čo treba pietne dodržiavať a čtiť, ale využil ho k tomu, že na jeho základe vytvára nové harmonické a tektonické tvary a skupenstvá.

Stretnutie s Bachovým dielom malo inšpirujúci moment aj pre **Franza Liszta** v niektorých skladbách. Z nich najpôsobivejšia je Prelúdiom a fúga na meno BACH, skomponovaná v roku 1885. Jeho skladby sú technicky vystupňované až k hraniciam hrateľnosti, sú silne poznamenané klávirnou štylizáciou a sú zamerané na virtuózný efekt. Ani v nich nezaprel svoju transcendentnú klavírnu techniku, ktorou tak oslnil a získal všade úspechy: Liszt bol klavírnym virtuózom fenomenálnych možností a štýlová efektnosť a náročnosť, s akou komponoval svoje klavírne skladby, sa transponovala aj do skladieb určených pre organ. Motív BACH je v tejto skladbe rozpracovaný s fantáziou, so zvukovým bohatstvom a so zmyslom pre gradáciu výrazu. Rumunské tance **Bélu Bartóka** sú hudobné drobnosti, ktoré určite neboli pre autora, tak dokonalo ovládajúceho ľudovú hudobnú reč i skladateľskú techniku, tvorivým problémom. Na koncertného umelca, ktorý musí vniknúť do ich vnútornej charakteristiky, osobitého výrazu a do folkloristických zvláštností, kladú veľké požiadavky. Prostredie, v ktorom sa Bartók narodil a v ktorom rástol, zotrela jeho hudobnej fantázii presné hranice medzi jednotlivými kmeňovými prvkami ľudovej hudby, a tak aj jeho hudba prechádza bezprostredne z dedinského maďarského a cigánskeho tónu do ľudového tónu slovenského a rumunského, odkrývajúc v každom z nich im vlastnú osobitosť a krásu. Dômyselné až rafinované zvukové efekty a konštruktívna technika sa v diele **Oliviera Messiaena** spojuje s meditatívne ladeným a zvukovo zmyslovým účinkom k vyjadreniu zvukomalebých impresií. K dosiahnutiu veľkého účinku používa svojských výrazových prostriedkov, vlastných stupníc, zložitých rytmov a do krajnosti využíva farebných možností nástroja. Jeho skladby pôsobia svojou silou, údernosťou a prevratnou novosťou. Messiaen je nielen skladateľom, ale aj výborným organistom a klaviristom. **Charles Maria Widor** patrí do skupiny neskororomantických francúzskych skladateľov, ktorá chcela vytvoriť samostatné francúzske umenie a proti predchádzajúcemu jednostrannému kultu opery obrátila pozornosť k hudbe inštrumentálnej. Widor bol sám výborným organistom a je len celkom pochopiteľné, že pre tento nástroj napísal osem symfónií — sonát.

Rudolf von OERIZEN organovú hru a kompozíciu študoval v Lipsku, klavír v Berlíne. Po II. svetovej vojne pôsobil ako klavirista v Hamburgu. Umelecky spolupracoval s W. Furtwänglerom. Po roku 1951 bol menovaný profesorom klavírnej hry na Vysokej škole v Hamburgu. Jeho diela vynikajú rapsodickým a dramatickým štýlom, často používa pentatoniku. V poslednom období sa vracia k polyfónii.

JIŘÍ TEML sa narodil v r. 1935. Jeho učiteľom bol Jiří Jaroš. Toho času pôsobí ako hudobný režisér Čs. rozhlasu v Plzni. Napísal niekoľko skladieb pre organ ako napr. *Musica brevis per organ*, *Fantasia appassionata*, ktorú venoval svojmu učiteľovi J. Jarošovi.

Maďarský skladateľ a organista TIBOR PIKÉTHY narodil sa v r. 1884. Študoval u Eleka Kirchnera a Viktora Hercfelda. Po skončení štúdií učil na Národnej hudobnej škole vo Váci. Okrem pedagogickej činnosti venoval sa aj dirigovaniu a komponovaniu. Napísal osemzväzkové organové dielo, ktoré bolo vydané v Holandsku a Nemecku.

Stefan Čurilla

ŠTÁTNA FILHARMÓNIA KOŠICE

DISPOZÍCIA ORGANU V DOME UMENIA V KOŠICIACH

I. manuál

Burdon	16'
Principál	8'
Flauta rúrková	8'
Oktáva	4'
Flauta zobcová	4'
Kvinta	2 2/3'
Superoktáva	2'
Mixtúra 5—6x	1 1/3'
Trúbka	16'
Trúbka	8'
Trúbka sólová	8'
II/I	
III/I	

II. manuál

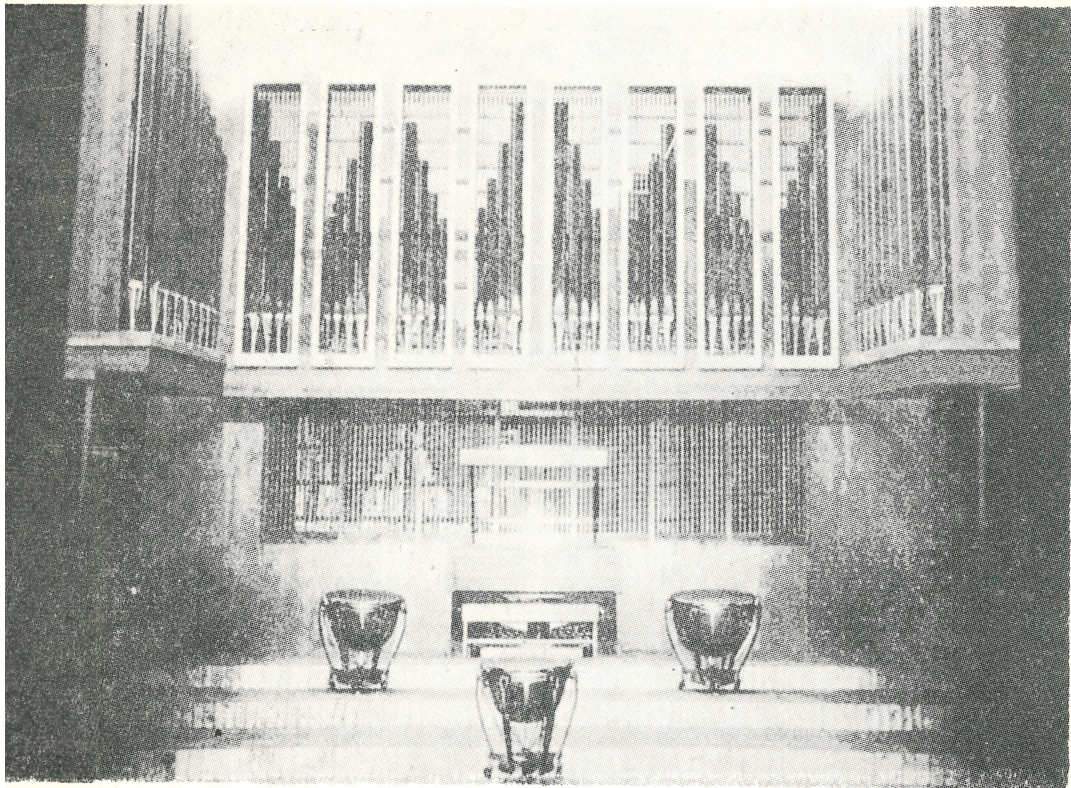
Kryt	8'
Kvintadena	8'
Principál spevný	4'
Flauta kopolová	4'
Oktáva	2'
Flauta lesná	2'
Kvinta	1 1/3'
Septima	1 1/4'
Superoktáva	1'
Nóna	8/9'
Seskvialtera 2x	2 2/3'
Akúta 4—5x	2/3'
Roh krivý	8'
Šalmaj	4'
Tremolo	
III/II	

III. manuál

Flauta drevená	8'
Viola	8'
Principál	4'
Roh nočný	4'
Nazard	2 2/3'
Flauta priečna	2'
Tercia	1 3/5'
Flauta syčivá	1'
Mixtúra 4—5x	1 1/3'
Cimbal 3x	1/3'
Dulcian	16'
Hoboj	8'
Trúbka jasná	4'
Tremolo	

Pedál

Principál	16'
Subbas	16'
Oktáva	8'
Flauta krytá	8'
Superoktáva	4'
Pommer rúrkový	4'
Flauta plochá	2'
Mixtúra 6x	2 2/3'
Pozauna	16'
Trúbka basová	8'
Klarina	4'
I/P	
II/P	
III/P	

ORGAN V DOME UMENIA

VTK 2 84910-80

Zodpovedá: Anna Kovářová, riaditeľka ŠF, nositeľka vyznamenania
„Za vynikajúcu prácu“

Dramaturg: zaslúžilý umelec Ivan Sokol

Zostavila: Angela Janušková

Foto: Ladislav Chudík

Cena: 5,— Kčs

Náklad: 1000 ks